

ընդ աշակերտները՝ և թէ հարցման նիւթ ընտրու-
նալիքները վեճակաւ հանդիսանալոյ հանել տա-
լով։ որով խնայուեցաւ որ մէկուն գիտցածը ամե-
նուն ալ գիտցանէ։ Վերահանութեան առաջին
մասին, և աշխարհագրութեան ուսումնական մա-
սին, և թուաբանութեան մէջ ուսանողաց յառա-
ջադիմութիւնը, և այս գիտութեանց ուսուցիչ
գիտնական Պ. Պօլսոյն ջանքը ամենուն յայտնի
երեւեցաւ։ 40 Տղայ քննութեան ելան։ 9 հոգի ա-
ռաջին դասէն, և 31 հոգի երկրորդ դասէն։ հաղիւ-
3 աղայ քիչ մը տկար գումարեցան։ այն ալ աւելի
այնքան բաղմութեւ առաջը ամբնալով կապիւղեղէն
էր, քան թէ սորվածին մէջ իրօք տկար ըլլալէն։
Վաղապա հանդիսացողներուն ամենուն ալ արժա-
նացած պատուոց նշաններ՝ մէկ մէկ պղտիկ խաչ,
գպարտան պաշտօնային ընկերութեւ կողմէն սուրբ
Լորտպաշէմի փոխանորդ արժանապատիւ Վեդրդ
փարգապետը իւր ձեռքը շնորհակցի կախեց։ և
քննութեանը վերջը գեղեցիկ խօսքով ընկերու-
թեանը ջանքէն շնորհակալ ըլլալով և հասուցած
արգիւնքէն եւեթը գոհ ըլլալը խմորեցանքով այս
պէտով հանգէտը աւարտեցաւ։

Հանգէտի սկիզբը անօրէն քահանային բրած
առնետրամութիւն լրագրոյս յաջորդ թերթերուն
մէկուն մէջ կը հրատարակէր։

ԸՐԴԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ

Միտ հետեւեալ նկարագրելով՝ որ Մեւոյ աւերակաց
վրայ քաղաքացիական անգիւղութիւն կուտայ, 1841 թու-
նին տն անգիւղանքը երկար ժամանակ չընթալ հայրե-
նապիտին մէկուն նամակն է, որուն հետ կցորդեր
է նաեւ՝ որոշաբար յորդորական ծառ մը՝ ուր տեղ
քաղ նկարագրի է, թէ ուսմէ կը ծաղիկն Միտին
և հայրենեաց վնասն ու օգուտը։ ուստի ձեռքնը-
նիս որ անցաւ, վայելուչ համարեցանք մէկ անգաւ
մէն ամբողջ հրատարակել ամիսայ։ թէպէտ և առ-
կէ յաւաք Միտումէն պատուական օրագիրը ման-
րաման տեղեկութիւն ալ տուած էր Մեւոյ վրայ,
տակայն կը խառնաւոր նոր ըլլա մը առնելը նէ՛ տալ,
առաջ այս եւսանդուն գրուածքին մէջն նոր ծանո-
թութիւններն ալ աղբիւս բանաստեղծներուն տխու-
րակ ըլլալուն և մեք կը յաւաստէր։

«Միտ քարեկամ»։

«Միտ անգամ բրած ճանապարհորդութիւնն շատ
յաջող եղաւ» բայց շատ ալ կոկիծ տուաւ որոնս
Միտ քաղաքին ստրկութիւն տեսիլը, որուն աւերակնե-
րը գրեթէ զօտարան մը եղան ինծի օրերով ժուռ
գալու համար, ու պատշաճաւոր առիթ մը՝ որով
իմ որոնս կոկիծը ու յաւաք քեզի պէս աղբաւոր ու
հայրենասէր մէկուն մը հաղորդեմ։

Բայց մանրամասն տեղեկութիւն տուաւ համար՝
կ'ուզեմ ձեզմէ բաժնետու օրէս սկսելով իմ ծամ-
բարդութեանս պատմութիւնը։

1841, Մայիս 17 ին միտանք շտեմաւոր, և ե-
րեք օրը Միտանդեւորդիսէն հասանք թրքաղիսն,
թրքաղիսն Միտիկով ու ծաղիկն եղեքէն չի
զտուած նաեւ իւր երկրի մէջ հասանք իւռ-
մայ ըստած նաեւ անգիւղացի իւրեք աւանին, իւռ-
մայէն ճորտի գետին ընթացքը բռնելով երկու օրը
հասանք Միտին, ու անկէ ձիով չորս օրը հասանք
Միտին, կարան ալ Միտիսանդուրդիս քաղաքին
ժամատարի զգուշարանը անցանք։

Կարո՞ Օսմանցոյ սահմանադրուի քաղաքն է
Ռուսաց գէմ, ու իրենց սահմանը կը բաժնուի
Միտիսանդ գետով, գետին անդի կողմը Ռուսաց
սահմանին մէջ Միտիսանդ գետին տեղը չին
ված է Միտիսանդուրդիս նոր քաղաքը՝ հայտնալ
պալատներով, ու մեծաշէն տուներով զարդարված,
որ քիչ ժամանակի մէջ Միտիսանդ քաղաքը հարուստ
ու վաճառականութիւնը ծաղկած քաղաքներուն
մէկը պիտի ըլլայ, մէջն բնակիչները ըստ մեծի մա-
սին իրգիւրիմէն գաղաղ մէջը Հայաստանու մէջ
եղած սովերուն խառնութեւ չի գիտնալով Միտին
կամ ուրիշ նահանգներէն փախչող գաղթականնե-
րով շուտ մը ընդլիկ է։ Պարսկաստանու և Վրաս-
տանու հետ արդէն իր առուուորը շատ ծաղկած
է՝ բոլորովին մաքուն աղտո ըլլալուն, և ուրիշ ար-
տօնութիւններ ալ ունենալուն համար։ նմանապէս
երկրագործութիւն առաջ տանող հարկաւոր միջոց-
ներուն աւերութիւնը ձեռնառու ըլլալուն համար,
օրէ օր երկրագործութիւնն ալ առաջ երթալու վը-
րայ է։ հոս պատիւ ունեցանք տեսնելի՛ Տիգրան
եան մեծահամբաւ մահաւորի Յակոբ աղային հետ,
ասիկայ իրգիւրիմէն եկած է հոս, ու ինքը Տիգրան
թագաւորին զարմէն ըլլալը հին ու վաւերական վը-
կայականներով հաստատեք է Ռուսաց տէրութեան

առջեւը, ուստի մեծ պատիւ ու համբաւ ունի
այժմ, և շատ ալ հարստութիւն ձեռք բերեր է յո-
րենի առուուորէն։

Գրանք հոս նաեւ համբաւաւոր Լոմէն Պօռե-
Գաղղիայի ճանապարհորդը, որ Փարիզու հին ար-
ձանագրութեւ ձեռնարանին և Միտիսանդ ընկերու-
թեան երեւելի անդամներուն մէկն է, և իր գործն
է Միտիսանդ աղբայ վերաբերեալ հին ու նոր տե-
ղեկութիւնները առաջ ինքը համարութիւն ունի
մեր գրական լեզուին։ Միտիսանդ շատ ժամանակ չնկեր
Գաղղիայի պատկերազարդ գիրք մը հրատարակեց
որուն մէջ շատ պիտանի տեղեկութիւններ կան
աղբին վրայով, բայց կը յաւաստէր որ ասիկէ ետեւ
աւելի ճիշդ ծանօթութիւններ պիտի տայ Հայաս-
տանու հիմնական վիճակին վրայով։

Բայց մեր փափաքը Միտ քաղաքը տեսնալու հա-
մար, չի ներկայ մեզի աս տեղաւորը երկար գեղե-
րիլ, ուստի եկանք Միտ։

Քաղաքին գիրքը բարձր ու քարտու բլուրի մը վը-
րայ է, որուն արեւմտեան կողմը կ'իյնայ Շիրակայ
արգաւանդ գաղաղը, ու արեւելեան կողմի պարսպին
քովէն կ'անցին Միտիսանդ գետը, բոլորովին պա-
րկապատ է քաղաքը, հարաւային կողմի պարիսպը
ամբողջ կը կենայ մինչեւ ցայտար, պարսպին բարձ-
րութիւնը գրեթէ երեսուն գրիգայտի մօտ է, բու-
րը պարիսպը գոյնգոյն արքայաւոր քարերով զար-
մանալի ճարտարութեամբ շինուած, ու ահագին
խաչեր ձեւացուցած է ներսի և դրսի երեսէն, և
երեք անգամ պարիսպով պատած է քաղաքը, ամէն
մէկը մէկմէկէն տասնեկ հինգ փոքր քաղաքի հետի.
քաղաքին բոլորովին գրեթէ երկու ժամը կը պար-
տուի, պարսպին աւագ գուռը տակաւին ամբողջ-
գրած է հանգերմ պաշտպաններուն սենեկաւոր, և ե-
րեք հասո մարդաւոր բարձրութեւ քարեկամ խաչ
անկէ կ'անցին պարսպին ի վեր կանգնեցուցած. աս գրանը
միջնորդերէն բարձրին վրայ հաճական գրով գրու-
ած փոքրիկ ձեռնակ քար մը կայ, ուրիշ երեք գրանը
ալ ունի, երկուքը աւագ գրանը կողմը, մէկն ալ
արեւմտեան կողմը, պարսպին բարձրերը մէկմէկէն
200 տասնապի հետի են. քաղաքին միջնորդերը
բարձր ապաւած քարի մը վրայ շինված է, աս բեր-
դին շատ տեղը ամբողջ կեցած է. բայց աւերակ տե-
ղեր ալ ունի. ասոր պատերուն վրայ ալ տեղ տեղ
սեւ ձեռնակ ու կարմիր քարերէ մեծամեծ խաչեր
կան հիւսած, բերդին գանգերէն ճանապարհներ կան
բերդին բուրգերը տանելու, որոնց մէջն սենեակ-
ները ամբողջ կը կենան, բայց աս բերդէն աւելի
չն տեղը արեւմտեան ու հիւսիսային կողմերէն,
արեւելեան կողմը որ Միտիսանդ գետին վրայ է՝
աւելի խանդավոր, ու շատ տեղը միայն հիմունք-
ները մնացեր են, իսկ հիւսիսային կողմը՝ որ գեղի
ծաղկոյածորը կը նայի գրեթէ բոլորովին աւերակ է,
թագաւորական պալատը քաղաքին արեւմտեան
գրանը մօտ է իբր հինգ րոպէ միջոցաւ՝ ու բոլորովին
խանդավոր է, միայն պալատին չընդաւորտ պարիս-
պը պատուհաններով ամբողջ կեցած է մինչեւ այս-
օր. պալատին պարսպին վրայ գլուխը կարած, ու
իր ձեռքը տրված մարդու մը պատկեր տեսանք,
աս պատկերին համար աւանգութեամբ կը զուրցը
վի թէ վերջին Գաղղի գէթաղը թագաւորին պա-
կերն է, ու ըսել կրկամի թէ՛ աս քաղաքին իշխու-
ղին գլուխը իրը չէ, կամ աս քաղաքին իշխողը
գլխուն հետ պիտի խաղայ, բայց ես աւելի կ'ախոր-
ժիմ ըսել թէ ասիկայ Վեա Մարգիս անուն խա-
ղաի ու գաւառան իշխանին բրած չարութեանը
յաւիտեական նախապաշար արժանի յիշատակ մը
ըլլալու համար գրեք են, ու մինչեւ ցարդ մնացեր
է, սրբաշէնու աս մարդը Գաղղի Վագրատունի
թագաւորը Միտին ու աղբին մէկհատիկ անկալու-
թիւնը ու աւիւածանան գիւցաղունը խորամանկու-
թեամբ Յուսաց ձեռքը մասնակցով Միտն անտէր,
ու աղբը անգլուխ թողուց։ Քաղաքին մէջը եղած
բաղձմիւ եկեղեցիներէն չորսը միայն ամբողջ
մնացեր են, ուրիշները կ'ստիկէս վրած ըլլալուն
աւերակ համարեւու է, բայց անոնց աւերակները
տակաւին չեն կորսնցուցեր իրենց մեծաշէն ու
հայտնալ շինուածքներուն նշանները, եկեղեցիներ-
ուն մէջը կանանց համար յատկացեալ տեղի չի-
կայ, կ'երեւի թէ կանայք իրենց համար, սեպհական
եկեղեցիներ ունին եղեր։

Միտը մնացած չորս եկեղեցիներուն մէկին Վա-
ղըջը քիլիսէ կ'ըսեն տեղացիք, կ'երեւի թէ քա-
ղաքը Յուսաց ձեռքը անցնելէն ետեւ, իրենց սո-
վորութեանը պէս, եկեղեցիներ բոլոր պատերուն
պատկերներ նկարել արվել ու իրենց սեպհակա-
ներ են, բայց պատերուն վրայ ետքի զարկուած
ծեփը տեղ տեղ թափթրված ըլլալուն ներքեւի
Հայերէն արձանագրութիւնները տակաւին կ'երե-
ւայ։ Միտիսանդ քաղաքը եկեղեցիներ ներքեւ գուռ
մը կայ՝ որ Միտիսանդ գետին ներքեւէն երթալու
ստորերկրայ ճանապարհին գուռն է քաղաքին մէ-

ջէն, և միւս գուռը Ռուսաց իշխանութեան տա-
կը թաղիսու սահմանը բլուրի մը վրայ է, մէկ գուռ-
նէն մինչեւ միւս գուռը ուղղակի գետինն մակե-
րեւութիւն վրայէն երթալով հաղիւ երկու ժամը
կ'երթնայի, շիտակը քեզի խոտովանիմ բարե-
կամ, ի օտուայու թէ միւր գետին ներքի ստորերկ-
րայ ճանապարհը տեսնալու այնչափ հետաքրքր չի
պիտի ըլլայ՝ որչափ մեր Միտ քաղաքին Միտիսանդ
գետին ներքեւի ստորերկրայ ճանապարհը տես-
նելու։ բայց հաղիւ մինչեւ կէսը կրցանք երթալ,
որովհետեւ մեծամեծ ապաւածի կրտորակը ճամ-
բուն վրայ խնայով, ու տեղ տեղ ալ վերէն կաթ-
կոված ջուրը լիճեր գոյացնելով՝ արդէն եղեր են
երթալու, բայց այսու ամենայնիւ՝ հետաքրքրու-
թիւնս լեցնելու համար գոյաց մէկը որ պատկե-
րազարդ եկեղեցիներ մէջն եղած գանէն մտաւ՝ ու
թաղիսու սահմանը եղած գանէն երթալով՝ եկաւ
ստորերկրայ քանի մը գահեկանը տեսնելու համար։

Միտ ստորերկրայ ճանապարհին տեղացիք «կի-
տէր կիլմէդ» կ'ըսեն, և իւրար ալ կը վախցնեն, աս
տեղը գետերուն կամ ուրուական ոգիներուն բնաւ
կարանէն է բերվով, բայց աս սուտ վարը հնարող
ու իրենց երեւանդութիւնը խանդավոր, և ահի
գոյի մէջ ձգողը վրայէն անցնող ջուրին ձայնն է,
որ ճամբուն մէջը արգարեւ սաստիկ որոտումներով՝
ու ստորափելի պօռչուածքներով կը լսուի։

Քաղաքին մէջը միլիթ մը կայ երկու միւրեւի,
որ վրայցած եկեղեցիներու արքայաւոր քարերով
շինված ըլլալուն յայտնի նշանները կ'երեւան. միւս-
րէն մէկը մինչեւ հիմը կիսով չափ փարված ըլլալուն
կործանման վտանգին մէջն է. քաղաքին արեւմը-
տեան կողմը խանութներ կան քարէ փարված, որ
մէջն խորշերով ու ուրիշ ամբողջացուցիչ մա-
սանքներով մինչեւ ցարդ գրած են, ահա «աս
գահանքէս ի դատ ուրիշ ամբողջ» չենք մը չի տե-
սանք քաղաքին մէջը, գրեթէ տուններ և ուրիշ
շինուածքները մէկմէկու վրայ դիզուած քարակոյտ-
ներու պէս կ'երեւան, սնու է ան հասարակաց
խօսքը թէ մէջը ահագին ու սոսիակ օձեր բնակելուն
համար չի չընթալ, իրաւ աւերակ ու անմարդաբնակ
ըլլալուն համար օձ կը գտնուի, բայց միտաւոր չեն
կրնար ըլլար գգուշութեամբ պաշտպաններուն։ Մի-
այն պալատեւ շատ արդէն արվող ինքնաբոյս
խառն է՝ որուն մէջը գրեթէ մարդ կը կորսնցնի, աս
խառն ամէն տարի քաղաքին հոգին տեղը հնձել կու-
տայ, և սպելով ուրիշ տեղ կը խրի ծախելու,
ահա ասիկայ է իր սպահութեան պաշտօնին եկա-
մուտը, ասանք երկու եղալոր են, մեծ եղբորը ա-
նուրը Միտիսանդ քաղաքը, փոքր եղբորը անունը Քուռու-
պէ, որը «խաթան օղուլար» կը կոչվին, կարելի է
թէ ասանք մեր հին խաթանի ցեղէն գահաւոր ըլ-
լալով՝ մինչեւ հիմա իրենց հին աղբաւորման ա-
նունը պահած ըլլան. ինչպէս շատ կան ուրիշ ա-
սանկ հին Հայաց ցեղերէն մնացած տուններ քուռ-
գետուն մէջը՝ որք իրենց աղբին հին անունը կը
պահեն։

Քաղաքէն միտ մը հեռու է Չօրան կամ Վա-
ղըջի քիլիսէի ըստած եկեղեցին, աս եկեղեցի-
էն ալ միտ մը հեռի է Հուսամիս վանքը՝ զոր տե-
ղացիք խաչովանք կը կոչեն, իւր մօտը եղած եր-
կու ամբարտաններուն անունով զոր Խոջապար կը
կոչեն։ Հուսամիս վանքին քով Միտիսանդ գետին
մօտ կ'ըսէ ուրիշ վանք միտ ալ որուն համար կ'ը-
սեն թէ գետաբարձ Վեարոս կաթողիկոսին վան-
քն է սուրբ Վարդիս անուն, աս վանքին մէջն է
Յովհաննէս թագաւորին գերեզմանը, գերեզմանին
քարին վրայ գրած է միայն «Յովհաննէս թագա-
ւոր»։

Հուսամիս վանքին գրանը ձախ կողմը անմիջա-
պէս կայ մէկ շինուած մը մէկմէկու մէջ երեք յար-
կով առաջինը միջակ մեծութեամբ քառանկիւնի
ձեւով, որուն մէջը կան տաններու նախապաններ,
ամէն մէկ կողմը երեքական նախապան, բայց առաւ-
տաղը վրած է բոլորովին. մէջնը ասիկէ քիչ մը փոքր
է՝ բայց հաստատ և ամբողջ փոքրիկ կաթողիկոսով
մը, երրորդն է մեծապէս շինուած մը չորս սենի
վրայ միջակ ու փառաւոր կաթողիկոսով մը, կ'երեւի
թէ աս տեղը խորհրդարան մը եղած պիտի ըլլայ։

Միտ վանքին եկեղեցին յատկաւ արքայ Յովհան-
նու կառուցած է մեծ ու բարձր կաթողիկոսով՝ ու
ըստ գաղաթի երկաթեայ խաչը գեռ գրած է, ե-
կեղեցիէն մեծ է գաւիթը՝ որ տասնըկէս սենի վը-
րայ կայնած քարակիր շինուած մըն է, ասոր մէջ
տեղէն երած է զանգաւորաւոր, որուն գաղաթին
վրայի գուռը ինը բարակ քարեայ սիւններու վրայ
կանգնեցուցած է, զանգաւորաւոր բարձրութիւնը
եկեղեցիէն մեծ կաթողիկոսին հետ հաւասար է, ե-
կեղեցիին ալ կողմը ուրիշ եկեղեցի մըն ալ կայ, զոր
տեղացիք հարսնատուն կը կոչեն, և անունէն կ'երե-
ւայ թէ՛ պատկի խորհուրդը միշտ աս տեղը կը կա-
տարեն եղեր։ թէ որ եկեղեցիին անունը հարսնա-

տուն չէ նէ . քանզի հին ատենը եկեղեցիին հարսնաբան բառը յատկացած կը տեսնենք : Աս եկեղեցիին վրայ երեք մաստուռներ կան վրանին վրայի կաթողիկէսով մը : Ամանակէս ձախակողմն ալ երկու եկեղեցիներ կան ամրաշէն՝ որոնց մէկուն մէջը եւ քուէի անձանց քանի մը գերեզմաններ կան , ասոր վրայ ալ կան երեք մաստուռ միանին կաթողիկէսով մը : Հառնմանի վանքէն իբր չորս բոլէ հեռի է խոշարար ըստած շէնքը , ասնք երկու հաս միջակ քառակուսի ձեւով շինուածներ են , որոնց մէջ տեղէն մէկէն միւսը անցնելու համար կամար նեւ տած է կամուրջի պէս , ասոնց համար կ'աւանդեն տեղացիք՝ թէ թագաւորական զօրաց հանգէսներուն ժամանակը զօրադատներուն իրենց զօրացը հրաման տալու տեղեր եղած կ'ըլլան , քանզի խոշարար սրբակերէն բառ ըլլալով կը նշանակէ քաջարչաւ , որ աս ընդարձակ դաշտին մէջ ամէն վնասարաւ կան կրթութիւնները եւ խաղերը կատարելուն , տեղը եւ շէնքը խոշարար ըսելը է , եւ մօտ եղած վանքն ալ խոշարար անունով մնացեր է :

Աս տեղը վերջ տալով պատմութեանս , միայն խառնելով սրտիւ իմ խորհրդածութիւնս կ'ըստուրաբարմ , որ գրեթէ մէկ ժամէն աւելի զարմանքով բռնուած՝ այն աւերակներուն մէջ սիրելի Ազգիս համար արտասուօք կը հաւաքէի :

Ահա այս մեծահռչակ քաղաքիս տխուր տեսարանը պաշարեց իմ միտքս , ու միանգամայն յափըռտակիցայ խորհելու ասոր փառազարդ օրերը , եւ այս քաղաքին մէջ վեհազուն հայկազանց՝ ամէն մէկուն իրենց ներքեւին աստիճաններուն համեմատ շքեղ փառաւորութիւններն՝ որոնցմէ իւր հայակապ եկեղեցիները , վայելարաւոր եւ մեծագործ շինուածները , բարձրագոյն աշտարակները , ամուր մարտ կոյները , անմատչելի բերդերը , եւ այլ ամէն գեղեցիկ բաները՝ որով ասանկ մէկ երեւելի թագաւորական քաղաք մը սիրուն ու զարգարուն կ'ըլլայ , ինչպէս ասանկ դիւրին կործանեցաւ եւ անապատ դարձաւ , կործանուած մը՝ որ չի մոռցներ մեզի Անիի բնակիչներուն արեամբը Ասուրեան գետին ջուրերը կարմիրը . եւ ինչպէս ուրիշ անտառախիտ ձուրերը , ապաւաժուող լեռները , անբեր երկիրները , հրաշալի քաղաքներ ձեւացան , ու բոլոր երկրորդաւոր բնակիչները իրենց տեսարանին ձգեցին , երկիրը եւ բնութիւնը ամէն գովելի յատկութիւններ չ'իյալին երկրին տուած ըլլալով խեղճանէ՝ բընակիչներէն անապատ եւ արհամարհեալ եղաւ , ու այն Աւրուդայի ամայի տեղերը՝ որուն վրայ արեգաւ կը շնորհ աչքով նայել չ'ախորժեք՝ եւ բնութիւնը իր բարիքները անտեղէն կը զանայ , վայրենեաց բուն էին թէպէտ՝ բայց օր աւուր չ'նցան ու պայծառացան , եւ կանստաւոր քաղաքներու վայելուչ օրինակներ եղան :

Ասիայի վայրենաբարոյ փառաւորները ահով դուրով պաշարող խոհեմ ու զօրաւոր ազգը եր հայրենիքէն ո՞վ ցրուեց՝ ու զանազան ազգաց մէջ տարածեց . Աւրուդայի անշէն լեռները ու ձորերը բնաւ կող վայրենիները՝ որ իրարմէ փախելով՝ որսով կ'ապրէին , կամ դիւրար որսացող մարդակերպ կենդանիները ո՞վ ժողովեց եւ քաղաքական կրթութիւն տալու , դէռ անխելք ըլլալէ միայն ո՞վ վնասուեցաւ . ո՞ր ինչպէս սիրտերնին չի կոկնդր ցաւ դառն եւ մեծ թըրուաւորութեանց վրայ , որ հասաւ ասանկ անդուգական քաղաքի մը եւ անթիւ միլիոնաւոր քաջաւորո՞ւմ աղբի մը եւ բարեկից երկրի վրայ՝ որ իր մէջը պարունակող անբաւ բազմութիւնը կ'ապրէր ու ժըր ունէր , ամայի եւ անտեղեցի է . եւ այն Աւրուդայի անբեր երկիրները՝ որ խառն մը թուրքուս աղբերաններու կարող չէր իր մէջը կը բովանդակէ միլիոնաւոր աղբեր . ո՞վ կ'ընէ այս զարմանալի փոփոխութիւնը . երանի թէ այն մեր ազգը ցրուող ո՞վը (այսինքն անձնահաճութիւնը) գտնէինք ու մեր սրտին տալենասպը զոյգեցնելու համար , անկէ կրկնապատիկ վրէժնիս հանէինք . թէ անիկայ մարմնաւոր բան մըն է նէ՞ մարդկային ընկերութեան հաւրածէինք , իսկ թէ անմարմին անոր պատրանքները եւ թերազրութիւնը ուղիղ խորհրդով մեր սրտէն տարագիր ընէինք . իսկ Աւրուդայի բնակիչները մէկ տեղ բերող ու քաղաքները պայծառազարդող ո՞վը (այսինքն ազգասիրութիւնը) ձեռքերնին ձգէինք , ու անկէ խորհուրդ եւ խրատ հարցնելով ազգային սիրոյն կապը անլուծանելի կնքէինք , որ մեր աւերակ Հայաստանին վրայ քաղաք աչքով ու գլխով սրտով նայելու կարող ըլլային :

Թէ որ աս հրաշալի քաղաքիս սոսկալի աւերակները տեսնաք սիրտերնիդ պիտի խռովե , ու աչքերնիդ արցունքի ծով պիտի դառնայ . բայց որո՞ւ համար արգեօք , հաղբո՞ւն , քարերո՞ւն , ո՞չ ո՞չ հապա այն պոռուանդ ժողովուրդին եւ պատուական քաջերուն , որ իրենց ազգը մէկ տեղ պատուարելու համար թըրնալներուն յարձակումներէն , ասանկ հրաշալիքաւ քաղաք կառուցին իրենց ձեռքերովը : Ահա հոյ՜ շա

ղախի համար , եւ հանքեր՝ քար կտրելու համար , եւ այլ ամէն շինուածոց յարմար նիւթերը ամէն տեղ աւաւտ եւ պատրաստ են , ուր են այն հայրենեաց սիրու վը շարժող անհամար ձեռքերը ոտքերը , ուր են հայրենեաց անուան շքեղութիւնը եւ ամենայն պատուոյ արժանաւորութիւնը՝ բազմութեանը ճանչցընող հրեշտակային բարբառները , չի կան եւ ոչ մէկը . ասանկ մէկ ամենաբազմալի ստացուածքին կորստեանը արտաճաւ եղողներուն անիծեալ անունները յիշելով , իմացնել կ'ուզեմ այն անիծեալ աղբառեաց կիրակոս անուն չար անձը , որ Յօհաննէս թագաւորին նամակը՝ Յուսայ կոտորակին թագաւորէն աւանդելով՝ ազահուլ եւ անհաւատարմութեամբ Յուսայ Աղբայել թագաւորին ծախեց . (Գեա պատմ . Հ . Բ . Գ . Լ . Ը . 990) այս անխուս վաճառը դառնապէս կ'ողբայ Աստուծոյ իրաւունքին : Անգութ հայրենաստեաց վնաս խորհիս նեղաւոր սուտեր դուռը խաբէբան՝ քանի մը խորհիս նախարարներուն հետ միաբանելով՝ Անիի վերջին Գագիկ քաջագոր թագաւորը խաբելով մասնեց Յուսայ Անի նամակաւ կայտերը եւ կործանեց ազգը եւ քաղաքը յետին թըրուաւորութեան մէջ , (Գեա պատմ . Հ . Բ . Գ . Լ . Ը . 931) :

Իսկ ազգը մէկ տեղ վրէժ հանելու պարտաւոր է ասոնցմէ , գիտեմ ազգայնոց սիրաւ կը փղծկի , եւ կը փափայի վրէժաւը զանոնք խոյտառակել , բայց ուր գտնենք . 800 տարի առաջ անխուսները այս չարիքը մեր գլխուն բերին , իրենք կորեան՝ նըզովեալ յիշատակին միտք , ուր էր . թէ ձեռքերնին անցած ըլլար՝ եւ մենք գիտէինք ինտոր վրէժ հանել լինին :

Անիկա հայոց ազգ՝ քաջապէս խորհէ վրէժ տուներու եղանակը՝ որ բեղի պիտի մասնեմ այն երկու չիքը , որչափ սոսկալի պատիժ տաւ նե՛ք արժանի է , անոնց ըրած չարեաց յիշատակը դեռ կայ եւ պիտի տեւէ ժամանակ մին ալ , դուռ ալ որդւոյ որդի կը տուակել եւ պատիւ եւ վրէժ պահանջել , որ միւս ասեղամ անանկ թշնամի չի բուսնի քու մէջը : Ահա կրնաս հալածել եւ պատիւ եւ վրէժ աւանդել այս անմարմին թշնամիներ , որ է կամակոր կրքը արմատաշեւալ ի սրտի , որ մարդուն ուղիղ խորհուրդը վեր ի վայր կործանելով՝ ընել տալիք բանը մամառ չի տար , ուրեմն ճանչցիր այս անունով գլխաւորապէս ազահութիւնը եւ անհաւատարմութիւնը՝ որ Անիին կործանման ատենը մարմին հագաւ՝ եղաւ Անի քաղաք , երեց լուրից աղբին փառքն ու պայծառութիւնը . ճանչցիր նաեւ անգութ ազգատեղութիւնը , որ նոյն ատենը մարմին հագաւ , եղաւ Ահա խառնութեան տակը ձգմը տուաւ , ուրեմն անքու վրէժդ այն չարերէն , եւ հալածէ քու մէջդ . մի փափայիր՝ որ քու կիրքդ կատարելու՝ ու խօսքը քու կրք ըլլային յօժարիս , եւ մի անհոգ ըլլար , որ ուրիշ պարսաւելի կիրք մըն ալ քու սիրտիդ տիրէ , ու բեղի խորհել չի տայ աղբիդ օգուտը՝ լուր խառնել . ինչպէս պէտք է , գիտցիր որ բուն բեղի պէտք է , խորհել ու օգնել աղբին՝ ձեռքդ եկածին չափ , որ բեղի ալ օգնած եւ պաշտպանած ըլլաւ : Թէ չէ՛ անտեսելու գուռ քու ձեռքովը՝ մեր ազգին տուր քաւ կող աներեւելի թշնամին՝ որ է կիրքը՝ ձեռքէն բուռնա՞ծ երեւան կը հանես՝ որ կը ճանչցովի երկրորդաւորութիւն անունով , եւ կը ծագի այս երկու ատելի եւ ներհակ կիրքերէն . ու որուն սիրաւ մոնան նե՛ք գրեթէ նոյն ատենական երկու նըզոված մարդերը յաւրութիւն առած կ'ըլլան այլ եւ այլ անուններով , եւ կը վրդովեն ազգը իրենց յամառ կամքը յառաջ տանելու համար , չի խորհելով թէ ազգին գլխուն ինչ մեծամեծ չարիքներ կը լարեն եւ անիծեց արժանի կ'ըլլան :

Արեւմտեան ազգակից իմ , կ'ուզեմ որ խօսքը քու կը ըլլալով գլխութեան արժանաւորիս , քու կամքդ կատարելու համար որչափ կարելի միջոցներ ունիս նե՛ք , հասարակաց օգտին համար զանոնք գործածէ , որուն կը փափայի աղբը , եւ ահա դու եղար մեծագործ առաքելի տղնուակին մը , քու անունդ անմահ յիշատակով փառաւորած՝ Ահա՞մ Պաշաւուռնի պատուական ծերունիին պէս՝ որ հասարակաց օգտին համար մահը անգամ իրեն անուշ երեւցաւ , ու ազգը թշնամեաց ձեռքէն խաղցնելու համար ազգին սիրով մեռաւ , գու՞ն աշխատէ՛ որ միայն կիրքերդ մեղքներու բարի օրինակ ըլլաս ազգիդ մէջը :

Իսկ դու ո՞վ համազգի իմ , ուղիղ դատմամբդ ազգին անցեալ վիճակը ներկային հետ բազդատելով , ապագայ վիճակին բարեկայն եղեր ես նե՛ք , կըրնաս հասարակաց օգտին համար ամենալուս միջոցները բարեւոր խորհելով յորդորել ազգայինները՝ որ անվեհեր սրտիւ ձեռնամուխ ըլլան բարեգեղ կարգադրութիւններու , աքառեան Աշտ ողորմածին պէս՝ որ ազգին օգտին համար ամէն կերպ քաջու

թիւնները գործելէն ետքը՝ մեռած ատենն ալ գանձատանը մէջ դրամ մը չ'ըլլա՛ որ բոլորը վատներ էր ազգին շինութեանը՝ եւ այն ամենապատեղի ողորմած անուանը իրաւամբք արժանացաւ :

Հապա այդ ինչ գլխային ծայն է՝ որ շատերուն սիրաւ տեղ է գտեր , թէ ինչպէս պէտք է . այս քրտու մընելի ծայնը չէր մի՛ որ քանի մը նախարարներուն սիրաւ մտեր էր՝ Յովհաննէս եւ Աշտ երկու հարաւոր եղբայր թագաւորներուն օրով , որ ազգին գլխուն անկարծելի չարիքներ թափեցան դեռ Անիին փառաւոր ժամանակը , վրայ Գորգի թագաւորէն . (Գեա պատմ . Հ . Բ . Գ . Լ . Ը . 898) : Աս ծայնը չէր մի՛ որ վերջին Գագիկ քաջապետ թագաւորը՝ Սոսմակաւոր բռնութեան ներքեւ ծմեց , աս ծայնը չէր մի՛ որ Անի քաղաքը հիմնադրուեց իր ժամանակ , աս ծայնը չէր մի՛ որ ամենալուս Շիրակացի դաշտին պատուական երկիրը անբեր կը թողու , ինչպէս պէտք է ծայնը չէր մի՛ բոլոր անցեալ եւ ներկայ ազգային թշնամութեանց ստատանայական չար սերմը . անգամ մը սթափեցէք , այն երկու չար կիրքը սրտերու ուղի հալածեցէք , ամենքդ սիրոյն այս ոգին փնտրուեցէք՝ թէ սերը միմեկի իր օգուտը չուղեր՝ հապա ընկերներ , ազգներ եւ հայրենեացը :

Ան ատենը պիտի տեսնաք նախին հայկազանց վեհ ոգին ձեր երկտարաբաններուն վրայ փայլած , նախին քաջ եւ խոհեմ նախապետներուն ընտանեկան եւ ազգային կառավարութեան կերպերովը ազգը ընդհանրապէս զարգացած . ինչ պէտք է անկէ եւ տեւ փրկած Անիին վրայ արտալ կամ ափսոսալ՝ այն գնաց ու գնաց , երբ ազգովին կատարելութեան ժամանակը ազգասիրական փութով , ուր որ ըլլանք նե՛ք ամէն տեղ մեզի համար Անիներ պիտի երեւան կայեն , ու մեր գաւկնները իմաստութեան տաճարին մէջ մեծցնելով՝ ամէն մէկը բարեպաշտ եւ աւաքին ընթացքով պիտի ըլլան մեզի եւ մեր ազգը շահելու համար բարեպաշտ եւ ազգասէր Աշտներ , կրօնասէր եւ խոհեմ Սմբատներ , խաղաղասէր եւ բարեգէն Աբասներ , առատաձեռն եւ քաջատիր Գագիկներ :

Ահա ես եկայ այս ամայի աւերակները տեսնելով ողբացի միայն այս վեհազուն քաջ իշխանաւորները , որ իրենց անձն ալ վրայ տալով ազգին սիրոյն , անգութ ազգատեղութեան սիրտերը չըշտէ վրէժն՝ ու անոնց կայր տղատեղութեանը եւ կամակոր կրքը զոհը եղան . երանի թէ այս չարեաց յիշատակները մեզ ներկայ եւ ապագայ չարիքներէն պաշտպանեցնելու խթան մը եղած ըլլային .

Ողբ էր :

Գ . Վ . Տ . Պ .

ՕՐԱՆՈՐԱՆ ԻՌԻՐԵՐ

Օրային երեւոյթ : Վ . Երբէք մեզի գաւառի Աււմ քաղաքը՝ փետրուար 5 ին սուրբաթ օր , կէս գիշերէն ետքը ժամ եօթնէն մինչեւ ութը միջոցին (ժամ 1 1/2 = 2 1/2) որ օդը յուրտ եւ պարզ էր , եւ աւրեգակն ալ սովորականէ գուր արայ տալուութիւնով ծագելու վրայ էր , որ այն ատենները անանկ փառաւոր եւ պայծառ եղանակ չըլլար , զարմանալի մէկ եւրեւոյթ մը տեսնուեցաւ : Աււմ քաղաքի մայր եկեղեցիին զանգակատունին գագաթին մէկ նեղ գիծ մը շփ շփալ գէտ ի երկինքը երկնցած տեսնուեցաւ : Այս գիծի վերի ծայրը քիչ մը գէտ արեւ մուտք ծըռած էր : Այս գիծի մօտ յիշեալ զանգաւ կատարը վերի կողման կէսը աղուոր նկարուած կ'երեւէր օդոյն մէջ , մանր աշտարակներով , եւ բոլոր գլխային գեղեցիկ եւ փափուկ ճարտարապետական զարդերով . որ ամէն դիէն զանգակատունին վրան քանդակուած են , եւ զանգակատունը զարդարեր են : Պատկերը անանկ կատարեալ եւ անանկ ճիշդ էր , որ ասիւրեօք ըստած գործողութիւնով առնուած պատկերներուն պէնդ գեղեցիկին կրնար հաւաստել : Այս տեսքը ութն անգամ աներեւելի եղաւ եւ նորէն երեւեցաւ . եւ ամէն մէկ անգամին երեք կամ չորս բոլէ կը դիմանար . գոյները անդադար կը փոխէին . մէկ մը մթադոյն եւ մէկ մը բացադոյն ըլլալով : Աււմ քաղաքը անանկ երեւելի առաջկուց տեսնուած ըլլալ յիշող չի կայ :

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԶԳԻՆ ԼԻՍԳՐԻՍ

Յովհ . Պր . Տէր կրդ . Չամբ :

Սիրելի Աշտն :

Ի Պղտիկ նոր խան :

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ ՄԻԻ ՀԵՆՏԻՍԵԱՆ